

Bilag 10
til Betænkningen.

Forslag til Ændring af Forsorgslovens § 219.

Stk. 2 affattes saaledes:

»Det aarlige Bidrag udgør samme Beløb som det Manden paahvilende Normalbidrag til Ægtebørn, jfr. § 215, Stk. 2, Nr. 1.«

Bemærkninger.

Efter Bestemmelsen i Forsorgsloven § 219, Stk. 2, udgør den Understøttelse, der under visse Betingelser kan ydes en Enke til hendes Ægtebørn eller under Ægteskabet adopterede Børn, det samme Beløb som de i Lovens § 193 fastsatte Normalbidrag til Moderen udenfor Ægteskab.

I det for Rigsdagen i Rigsdagssamlingen 1930—31 forelagte Forslag til Lov om offentlig Forsorg var det Normalbidrag, der forskudsvis kunde udbetales Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn af samme Størrelse, som det, der kunde udbetales Ægtehustruen til hendes Ægtebørn, nemlig 240 Kr., 204 Kr. og 168 Kr., henholdsvis i de i § 194 nævnte 3 Grupper af Kommuner, jfr. herved Forslagets § 193, Stk. 2, Nr. 1, og § 215, Stk. 2, Nr. 1.

Det var derfor naturligt, at Bidraget til Børn af Enker i Lovforslagets § 219 fastsattes til at udgøre samme Beløb som Normalbidraget til Moderen udenfor Ægteskab, der var det samme som det Hustruen tilkommende Bidrag til et Ægtebarn.

Under Behandlingen paa Rigsdagen undergik Lovforslaget den Ændring, at det Hustruen tilkommende Bidrag til et Ægtebarn forhøjedes til henholdsvis 268 Kr., 228 Kr. og 184 Kr. indenfor de 3 Kommunegrupper, jfr. Lovens § 215, Stk. 2, Nr. 1. En tilsvarende Ændring fandt imidlertid ikke Sted med Hensyn til Størrelsen af Bidraget til Børn af Enker.

Under Hensyn til, at det maa forekomme unaturligt, at Bidraget til Børn af Enker ikke er af samme Størrelse som det Normalbidrag, der paahviler Manden til Ægtebørn, samt under Hensyn til, at Merudgiften for det offentlige, beregnet i Forhold til Udgiften i 1934—35, næppe vil overstige et Beløb af 360 000 Kr., maa man finde det rigtigt, at der fremsættes Forslag til en Ændring i Lovens § 219, Stk. 2, hvorefter de 2 Bidrag gøres lige store.

Et Mindretal (*Hans Thyge Jacobsen*) kan ikke se bort fra den Forskel, som bestaar i, at Normalbidraget til Børn af Enker skal udredes af det offentlige, men Normalbidraget til Ægtebørn af en Privatperson, som dog staar i det særlige Forhold til Børnene, at han er deres Fader. Man kan derfor ikke finde det i og for sig urimeligt, at det sidste er ansat noget højere end det første og tager derfor Forbehold overfor Bestemmelsen.